

MOTIVATIETEKST ULTIMA LETTEREN 2020 – FIKRY EL AZZOUZI

Met haar keuze voor **Fikry El Azzouzi** wil de jury van de Ultima Letterkunde in de eerste plaats een auteur bekronen die vertelkunst belichaamt in een vorm die oude tradities met frisse en toegankelijke vormen verzoent. Fikry El Azzouzi slaagde er de afgelopen jaren in om op verschillende terreinen nieuwe wegen te banen. Hij zocht met succes naar manieren om onze verhaalcultuur van binnenuit te intensifiëren en vond daarbij aansluiting bij de noden van het 21ste-eeuwse publiek.

1. Zowel in zijn proza als in zijn dramateksten (die ontstonden in nauwe samenwerking met het Sincollectief & Jr.c.E.S.A.r) vervloeien orale en veeleer literaire taal met elkaar en dat zorgt voor originele en vruchtbare stilistische innovaties. Hoewel Fikry El Azzouzi zich als publieke figuur graag profileert als spreekwoordelijke 'luis-in-de-pels' en dwarsligger, lopen versmelting en verzoening als een rode draad doorheen zijn oeuvre. Zijn romans en dramatische teksten zoeken steeds naar de ontmoeting van de orale en de geschreven literaire traditie, vermengen thematisch het onderbuikse met het sublieme en de straten van het Waasland met de Dag des Oordeels.

2. In de evolutie van zijn romans en theaterwerk zien we hoe ook zijn taaleigen geëvolueerd is: waar in zijn vroegere werk de toevoegingen van een slam poem of een Arabische zinsnede hier en daar nog duidelijk te onderscheiden waren van de 'doorlopende tekst', heeft hij in zijn latere output de Babylonische spraakverwarring omarmd en universeel begrijpelijk gemaakt. El Azzouzi daagt de referentiekaders uit waarmee we naar literatuur en het gesproken woord kijken. Bovendien is zijn werk nooit van (al dan niet sarcastische) humor gespeend zodat hij een ruim publiekssegment weet aan te spreken. De drempelverlagende kunst die hij voor ogen heeft, doet geen afbreuk aan de literaire kwaliteit van zijn werk.

3. El Azzouzi is duidelijk bekommerd om het revitaliseren van de leescultuur in Vlaanderen. Zijn verhalen spreken over een wereld waarin mensen van vandaag zich herkennen en om dat kracht bij te zetten, zoekt El Azzouzi actief naar mogelijkheden om die literatuuropvatting te stimuleren bij jongeren (zoals blijkt uit het boek 'Mogen de wijze jongens winnen, gij weet' en het project dat daaraan voorafging). Bovendien opereert El Azzouzi vaak als deel van een geheel, een netwerk van makers en bezielers, en bouwt hij zo al jaren mee aan verbreding en verrijking van het literaire netwerk in ons landsdeel. We nemen het woord rolmodel niet licht in de mond, maar vermoeden dat El Azzouzi er één is.

4. Vertellen houdt bij El Azzouzi ten slotte ook verband met de actualiteit. Hij wil een verteller zijn die betrokken is op de actuele problemen in ons taalgebied. Als columnist, maar ook door de keuze van thema's en problematiek in zijn proza en theaterteksten geeft hij aan dat levendige verhaalkunst geboren wordt uit een reflectie op de dagelijkse realiteit. Hierbij schuwt hij het niet om tegen heilige huisjes te schoppen aan beide kanten van onze gepolariseerde samenleving. El Azzouzi slaat en zalft vaak evenredig om de lezer/toehoorder uit te dagen, zaken in vraag te stellen en op te roepen tot actieve empathie. Daarbij blijft zijn interventie niet beperkt tot het proclameren van meningen, want zijn werk toont dat hij de grote thema's van onze tijd op een artistieke manier transformeert. Het is pas door verhalen te vertellen dat actuele problemen (met betrekking tot identiteit, persoonlijke ontwikkeling, etc...) zichtbaar

worden in al hun nuances.

The personal is political. Fikry El Azzouzi stelt zich op als een brugfiguur tussen 'wij' en 'hen' en be vraagt continue waar het 'ik' dan bij hoort en hoe het 'ik' van kant kan wisselen om het eindelijk over 'ons' te kunnen hebben.